

Sygn. akt **I AGa 195/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący Elżbieta Fijałkowska

Sędziowie Ryszard Marchwicki

Maciej Agaciński (del.)

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Kinga Kwiatkowska

na rozprawie,

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2019 r.

sprawy z powództwa **P. (...) w G.**

przeciwko **R. B. (1), K. Z., R. B. (2)**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 25 stycznia 2016 r. sygn. akt IX Gc 640/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I w ten sposób, że zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 64.753,55 (sześćdziesiąt cztery tysiące siedemset pięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot: 354,39 zł od 07.11.2013 r., 105,27 zł od 08.11.2013 r. 4.362,59 zł od 09.11.2013 r., 3.546,91 od 13.11.2013 r., 8.392,42 zł od 14.11.2013 r., 8.203,48 zł od 15.11.2013 r., 4.495,46 zł od 20.11.2013 r., 11.670,60 od 21.11.2013 r., 7.939,91zł od 29.11.2013 r., 3.203,62 zł od 05.12.2013 r., 4.345,25 zł od 06.12.2015 r., 5239,14 zł od 21.05.2015 r., 2894,50 zł od 02.08.2016 r.;
2. w zakresie przenoszącym wyżej wymienioną kwotę zaskarżony wyrok w punkcie I uchyla i postępowanie umarza;
3. w pozostałej części apelację oddala;
4. kosztami postępowania apelacyjnego i kasacyjnego obciąża pozwanych i zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 13.800 zł.

Ryszard Marchwicki Elżbieta Fijałkowska Maciej Agaciński

UZASADNIENIE

Powód - (...) z ograniczoną, odpowiedzialnością Hurtownia spółka komandytowa z siedzibą w G. - wniósł pozew o zapłatę kwoty 82.416,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami wskazanymi szczegółowo w treści pozwu solidarnie od pozwanych R. B. (1), K. Z. i R. B. (2). Powód wniósł także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Każdy z pozwanych wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu:

I. zasądził od pozwanych ad. 1, 2 i 3 solidarnie na rzecz powoda kwotę 82.416,11 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 3,569,68 zł od dnia 24 października 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 508,02 zł od dnia 25 października 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.462,76 zł od dnia 26 października 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.247,35 zł od dnia 01 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.874,07 zł od dnia 02 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.249,57 zł od dnia 07 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 105,27 zł od dnia 08 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.362,59 zł od dnia 09 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.546,91zł od dnia 13 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8.392,42 zł od dnia 14 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8.203,48 zł od dnia 15 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.495,46 zł od dnia 20 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 11.670,60 zł od dnia 21 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.939,91 zł od dnia 29 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.203,62 zł od dnia 05 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.345,25 zł od dnia 06 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.239,14 zł od dnia 21 maja 2015r. do dnia zapłaty;

II. kosztami postępowania obciążył pozwanych i z tego tytułu zasądził od pozwanych ad. 1, 2 i 3 solidarnie na rzecz powoda kwotę 7.738 zł.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia faktyczne i wyprowadzone z tych ustaleń wnioski prawne.

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G. prowadził współpracę gospodarczą ze spółką (...) R. B. - spółka jawna z siedzibą we W., sprzedając na jej rzecz produkty spożywcze. W toku tej współpracy gospodarczej powód zawarł z (...) R. B. - spółką jawną szereg umów sprzedaży.

W dniu 24 września 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 4.505,20 zł, z terminem płatności do dnia 16 października 2013r., obciążając nabywcę fakturą VAT nr (...)SP. W dniu 12 listopada 2013r. (...) R. B. - spółka jawna wpłaciła na rzecz powoda kwotę 1.000 zł, którą ten zaliczył w części 41,71 zł na odsetki ustawowe oraz w pozostałej części 958,29 zł na należność główną. Do zapłaty pozostała kwota 3.546,91 zł. W dniu 26 września 2013 r. powód sprzedał towary za kwotę 5.200,48 zł, z terminem płatności do dnia 18 października 2013 r., obciążając nabywcę fakturą VAT nr (...)SP. W dniu 14 listopada 2013 r. (...) R. B. - spółka jawna wpłaciła na rzecz powoda kwotę 2.499,37 zł. Powód zaliczył część wskazanej sumy w wysokości 48,15 zł na odsetki ustawowe za opóźnienie, a pozostałą część w wysokości 2.451,22 zł na

należność główną. Do zapłaty pozostaje kwota 2.749,26 zł. W dniu 02 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 3.514,24 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP i kwotę 55,44 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP zł, z terminem płatności w obu przypadkach do dnia 23 października 2013r. Nabywca nie uregulował należności nawet w części. W dniu 03 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 508,02 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 24 października 2013r. oraz towary o wartości 4.462,76 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności ustalonym na dzień 25 października 2013r. (...) R. B. - spółka jawna nie zapłaciła należności za wskazane towary. W dniu 08 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 2.925,18 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 31 października 2013r. Nabywca nie zapłacił umówionej ceny. W dniu 09 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 1.208,81 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 31 października 2013r. (...) R. B. ~ spółka jawna nie uregulowała należności z tytułu ceny. W dniu 10 października 2013r, spółki zawarły trzy umowy sprzedaży: towarów o wartości 113,36 zł objętych fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 31 października 2013r., o wartości 4.145,75 zł objętych fakturą nr (...)SP z terminem płatności do dnia 01 listopada 2013r. oraz towarów o wartości 728,32 zł objętych fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności ustalonym na dzień 01 listopada 2013r. Cena za towary nie została uiszczona. Następnie w dniu 15 października 2013r, powód sprzedał towary za kwotę 3.249,57 zł, objęte fakturą VAT nr (...)SP, z terminem płatności ustalonym na dzień 06 listopada 2013r, Spółka jawna nie zapłaciła za zakupione towary.

W dniu 16 października 2013r. powód sprzedał spółce (...) R. B. - spółka jawna towary za kwotę 4.934,19 zł objęte fakturą nr (...)SP, z terminem płatności ustalonym na dzień 07 listopada 2013r. Nabywca zapłacił w dniu 07 listopada 2013r. kwotę 1.434,19 zł, a następnie w dniu 13 listopada 2013r. dalsze 500 zł. Z uiszczonej po terminie płatności wpłaty w wysokości 500 zł powód zaliczył na poczet odsetek ustawowych za opóźnienie kwotę 6,23 zł, a pozostałą sumę 493,77 zł zaliczył na należność główną, która została zmniejszona do kwoty 3.006,23 zł. W dniu 17 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 105,27 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 07 listopada 2013r. oraz towary o wartości 4.362,59 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności ustalonym na dzień 08 listopada 2013r. (...) R. B. - spółka jawna nie zapłaciła należności za wskazane towary. W dniu 22 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 4.563,28 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 13 listopada 2013r. Nabywca nie zapłacił umówionej ceny. W dniu 23 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 822,91 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 13 listopada 2013r. oraz towary o wartości 5.454,22 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności ustalonym na dzień 14 listopada 2013r. (...) R. B. - spółka jawna nie zapłaciła należności za wskazane towary. W dniu 28 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 438,48 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP i kwotę 4.056,98 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP zł, z terminem płatności w obu przypadkach do dnia 19 listopada 2013r. Nabywca nie uregulował należności nawet w części.

W dniu 29 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 2.640 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP i kwotę 4.336,39 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP zł, z terminem płatności w obu przypadkach do dnia 20 listopada 2013r. Nabywca nie uregulował należności.

Następnie w dniu 30 października 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 4.694,21 zł, objęte fakturą VAT nr (...)SP, z terminem płatności ustalonym na dzień 20 listopada 2013r. Spółka jawna nie zapłaciła za zakupione towary. W dniu 06 listopada 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 3.878,20 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP i kwotę 4.061,71 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP zł, z terminem płatności w obu przypadkach do dnia 28 listopada 2013r. (...) R. B. - spółka jawna nie uregulowała należności.

W dniu 12 listopada 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 1.520,77 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP oraz towary o wartości 1.682,85 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności ustalonym w obu przypadkach na dzień 04 grudnia 2013r. Nabywca nie spłacił należności za wskazane towary. W dniu 13 listopada 2013r. powód sprzedał towary za kwotę 4.345,25 zł objęte fakturą VAT nr (...)SP z terminem płatności do dnia 05 grudnia 2013r. Nabywca nie zapłacił umówionej ceny. W dniu 13 marca 2015r. powód obciążył (...) R. B. - spółkę jawną notą odsetkową nr 15/4 na kwotę 5.239,14 zł obejmującą należności powoda z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie od wyżej wymienionych, niespłaconych przez spółkę kwot.

W czasie, gdy (...) R. B. - spółka jawna zaciągała zobowiązania z tytułu wyżej wymienionych umów sprzedaży, jej współnikami byli pozwani: R. B. (1), K. Z. i R. B. (2). Okoliczność ta nie była kwestionowana przez strony,

W dniu 13 lutego 2014r. Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P. w sprawie o sygnaturze akt (...) ogłosił upadłość (...) R. B. - spółki jawnej z możliwością zawarcia układu z wierzycielami.

Wierzytelność powoda z tytułu niezapłaconych cen za sprzedane towary w wysokości 77. 277,78 zł należności głównej i 3.197,15 zł z tytułu odsetek została wpisana na listę wierzytelności sporządzoną w postępowaniu upadłościowym toczącym się pod sygnaturą (...)

W dniu 22 lipca 2014r. Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał w sprawie o sygnaturze akt IX GC 131/14 wyrok zasądający od spółki (...) R. B. - spółki jawnej kwotę 77.277,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot i dat wskazanych w treści wyroku. Postanowieniem z dnia 17 września 2014r. Sąd nadał wyrokowi klauzulę wykonalności.

Pismami z dnia 11 maja 2015r, powód wezwał każdego z pozwanych z osobna do zapłaty kwoty 76.975,55 zł z tytułu ceny nieuiszczonej do tej pory przez (...) R. B. - spółkę jawną oraz kwoty 5.239,14 zł z tytułu odsetek za opóźnienie.

Sąd Okręgowy stwierdził, że istnienie wierzytelności powoda względem spółki jawnej co do zasady, jak i co do wysokości nie było sporne między stronami, stwierdzone zostało wyrokiem wydanym przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie sygn. akt (...)

Sąd I instancji przywołał treść art. 22 § 2 k.s.h., zgodnie z którym każdy wspólnik spółki jawnej odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką z uwzględnieniem art. 31 k.s.h. Powołany artykuł stanowi w paragrafie 1, że wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólników spółki jawnej w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Nie stanowi to przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (art. 31 § 2 k.s.h.).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy podkreślił, że odpowiedzialność wspólników spółki jawnej za jej zobowiązania ma charakter osobisty, nieograniczony i solidarny (pomiędzy wspólnikami oraz ze spółką), ale jednocześnie subsydiarny w zakresie egzekucji. Subsydiarność odpowiedzialności wspólników spółki rzutuje nie na powinność świadczenia przez wspólników, ale na kolejność zaspokojenia wierzyciela z majątków poszczególnych dłużników. Solidarna odpowiedzialność spółki jawnej i jej wspólników za zobowiązania tej spółki jest solidarnością dłużników w rozumieniu art. 366 § 1 k.c. Oznacza to, że kilku dłużników (spółka jawna i jej wspólnicy) może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. (...) spółki jawnej może zatem dowolnie kierować swoje żądanie do spółki i jej wspólników lub tylko do niektórych z tych podmiotów. Współodpowiedzialność za długi spółki jawnej jest zarazem solidarna (art. 22 § 2 k.s.h.) i subsydiarna (art. 31 § 1k.s.h.). Subsydiarność wyznacza kolejność zaspokojenia roszczeń, natomiast solidarność występuje wówczas, gdy nie ma różnej kolejności zaspokojenia. Ze względu na samodzielną podmiotowość spółki jawnej, w pierwszej kolejności to ta spółka odpowiada za długi. W konsekwencji wspólnicy odpowiadają za jej długi dopiero wtedy, gdy powstaje bezskuteczność egzekucji z majątku spółki (art. 31 § 1 k.s.h.). Subsydiarność ma zatem pierwszeństwo przed solidarnością. Inaczej mówiąc, zastosowanie zasady subsydiarności i wyznacza chwilę, od której odpowiedzialność jest solidarna. Oznacza to, że wierzyciel najpierw może dochodzić zaspokojenia wyłącznie od spółki. W pierwszym etapie, mimo istnienia solidarnej odpowiedzialności wspólników, nie ma możliwości skutecznego dochodzenia od nich świadczenia, chociaż, zgodnie z art. 31 § 2 k.s.h., przepis § 1 tego artykułu dotyczący odpowiedzialności subsydiarnej nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Pozwala to w szczególności na zabezpieczenie powództwa (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2010r., ICSK 453/09, (...)

W konsekwencji Sąd I instancji stwierdził, że wierzyciel spółki jawnej może dochodzić od wspólników tej spółki zapłaty zobowiązań spółki w drodze odrębnego powództwa. Ustawodawca przewidział taką możliwość wyraźnie wskazując na nią w treści art. 31 § 2 k.s.h. Nie można zatem czynić zarzutu powodowi, że korzysta z przyznanych mu uprawnień. Zasada subsydiarnej odpowiedzialności wspólników spółki jawnej nie ogranicza wierzyciela w możliwości kierowania powództwa tylko przeciwko wspólnikom, co wprost wynika z analizy art. 31 § 1 i 2 k.s.h. w powiązaniu z art. 22 § 2 k.s.h., a stanowi istotne ograniczenie dopiero na etapie nadawania klauzuli wykonalności i prowadzenia egzekucji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2012r., sygn. I ACa 964/11, G.Prawna (...) - 8).

Sąd Okręgowy odnosząc się do zarzutu braku interesu prawnego powoda w wytoczeniu powództwa w sytuacji, gdy posiada tytuł wykonawczy wobec spółki, uznał go za niezasadny. Na podstawie art. 778¹ k.p.c. tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce jawnej sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko wspólnikowi ponoszącemu odpowiedzialność bez ograniczenia całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, jak również wtedy, gdy jest oczywiste, że egzekucja ta będzie bezskuteczna. Powołany przepis służy nadaniu klauzuli wykonalności przeciwko aktualnym wspólnikom spółki jawnej, którzy odpowiadają, za wszystkie zobowiązania spółki niezależnie od momentu, w którym weszli do spółki (art. 32 k.s.h.). Wnosząc powództwo przeciwko wspólnikom spółki jawnej wierzyciel zwiększa zakres ewentualnej egzekucji, co powiększa jego szanse na zaspokojenie roszczenia. Tytułowi egzekucyjnemu - wydanemu przeciwko spółce jawnej, opatrzonemu na podstawie art. 778¹ k.p.c. klauzulą wykonalności przeciwko wspólnikowi tej spółki, sąd nie może nadać klauzuli wykonalności w trybie art. 787 k.p.c. przeciwko jego małżonkowi. W sytuacji przeciwnej zarówno wspólnik spółki, jak i jego małżonek oboje byłiby dłużnikami egzekwowanymi nieobjętymi tytułem egzekucyjnym, a w przypadku małżonka wspólnika możliwa egzekucja wynikałaby jedynie pośrednio z tytułu egzekucyjnego.

Sąd I instancji zaznaczył, że dochodzenie roszczeń przeciwko wspólnikom, którzy odpowiadają subsydiarnie, możliwe jest na dwa sposoby. Pierwszy sposób polega na wytoczeniu przez wierzyciela powództwa przeciwko wspólnikom w celu uzyskania przeciwko nim tytułu egzekucyjnego, ponieważ odpowiedzialność subsydiarna nie wyłącza możliwości pozwania wspólników, zanim egzekucja okaże się bezskuteczna. W procesie przeciwko wspólnikom sąd nie bada, czy egzekucja jest bezskuteczna, a badanie takie ma miejsce wyłącznie w postępowaniu egzekucyjnym. Postępowanie klauzulowe charakteryzuje kognicja ograniczona do formalnoprawnego badania tytułu egzekucyjnego i jakiegokolwiek rozszerzanie tej kognicji na kwestie materialnoprawne wydaje się możliwe tylko na podstawie wyraźnych przepisów ustawy.

Sąd orzekający stwierdził również, że analiza art. 778¹ k.p.c., 319 k.p.c., 786 § 1 k.p.c. oraz 31 § 2 k.s.h. i 22 § 2 k.s.h. prowadzi do wniosku, że wierzyciel spółki jawnej może uzyskać tytuł egzekucyjny przeciwko jej wspólnikowi zanim uzyska tytuł wykonawczy przeciwko spółce i zanim egzekucja przeciwko spółce stanie się bezskuteczna. Przesłanka bezskuteczności egzekucji nie podlega badaniu na etapie postępowania rozpoznawczego. Nie może jednak uzyskać tytułu wykonawczego i prowadzić egzekucji przed wykazaniem bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce, wierzyciel musi bowiem podjąć próbę zaspokojenia się z majątku spółki, a dopiero, gdy okaże się to nieskuteczne może skierować egzekucję do majątku osobistego wspólników. Badanie tej przesłanki powinno następować już na etapie postępowania klauzulowego, skoro nadanie klauzuli wykonalności warunkuje przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego.

W dalszej kolejności Sąd I instancji wskazał, że drugi sposób dochodzenia roszczeń przeciwko wspólnikom odpowiadającym subsydiarnie za zobowiązania spółki wynika z art. 778¹ k.p.c. Wierzyciel posiadający tytuł egzekucyjny przeciwko spółce może wnosić o nadanie klauzuli wykonalności i uzyskać tytuł wykonawczy przeciwko wspólnikom, którzy odpowiadają za zobowiązania spółki, bez prowadzenia przeciwko nim procesu, a wyłącznie po wykazaniu przesłanek wymienionych w art. 778¹.

Zwrot „egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna” należy interpretować podobnie jak na tle art. 299 k.s.h. Nie jest konieczne uprzednie wszczęcie egzekucji przeciwko spółce, lecz wystarcza wykazanie, że spółka nie ma żadnego majątku, z którego wierzyciel mógłby uzyskać zaspokojenie swojej należności (jak np. wówczas, gdy jedynym

majątkiem spółki jest nieruchomości obciążona ponad swą wartość wierzytelnościami innych osób, korzystającymi z pierwszeństwa zaspokojenia) (por. P. Telenga, komentarz aktualizowany do art. 778¹ kpc teza 2-4\ System LEX).

Przesłanka bezskuteczności egzekucji przeciwko spółce nie była kwestionowana. Oceny tej nie zmienia także okoliczność wpisania dochodzonej wierzytelności przeciwko spółce jawnej na listę wierzytelności w postępowaniu upadłościowym. Jeśli bowiem zostanie zatwierdzony układ z wierzycielami, ten drugi tytuł skonsumentuje pierwszy. Nie wpłynie to jednak na odpowiedzialności pozwanych wspólników spółki jawnej, albowiem nadal będzie to tytuł przeciwko spółce jawnej, umożliwiający egzekucję z jej, a nie wspólników, majątku. W tym sensie także powód posiada interes prawny w uzyskaniu tytułu egzekucyjnego, a następnie wykonawczego, przeciwko wspólnikom spółki jawnej.

W konsekwencji Sąd Okręgowy w punkcie I wyroku zasądził na podstawie art. 22 § 2 k.s.h. w związku z art. 535 k.c. od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 82.416,11 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot szczegółowo wskazanych w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i 105 § 2 k.p.c., na które składały się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 4.121 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł, ustalone na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa.

Wyrok apelacją w całości zaskarżyli pozwani zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na jego przebieg, tj. art. 233 k.p.c. w zw. z art. 787 k.p.c. poprzez nieprawidłową ocenę materiału dowodowego przejawiającą się uznaniem, że powód dysponując już tytułem egzekucyjnym wobec spółki jawnej, której wspólnikami są pozwani, dysponuje interesem prawnym w wytoczeniu powództwa przeciwko wspólnikom spółki, ze względu na fakt, że uwzględnienie takiego powództwa daje powodowi możliwość zaspokojenia się również z majątku małżonka wspólnika spółki jawnej;
2. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na jego przebieg, tj. art. 787 k.p.c. poprzez jego nieprawidłową wykładnię polegającą na uznaniu, że przepis ten może znaleźć zastosowanie w stosunku do orzeczenia wydanego wobec wspólnika spółki jawnej, w którym to orzeczeniu uwzględnione zostało roszczenie wobec drugiego z małżonków, z tytułu jego solidarnej odpowiedzialności za zobowiązanie spółki jawnej, której ten małżonek jest wspólnikiem.

Powołując powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego przez oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie od pozwanych solidarnie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne według norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 9 listopada 2016 roku pełnomocnik pozwanego K. Z., podtrzymując apelację, powołał się na nowe fakty i dowody, a mianowicie na fakt wydania w sprawie (...) przez Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto w P. w dniu 1 marca 2016 roku postanowienia o zatwierdzeniu układu (...) R. (...) spółka jawna w upadłości układowej z siedzibą we W. przyjętego na Zgromadzeniu Wierzycieli. W konsekwencji postanowieniem z dnia 20 maja 2016 roku Sąd Rejonowy w tej samej sprawie zakończył postępowanie układowe na podstawie art. 293 ustawy z dnia 28 lutego 2003 roku - Prawo upadłościowe i naprawcze (kopia postanowienia k. 279) - dalej także: p.u.n.

Wykonując układ (...), (...) spółka jawna dokonała na rzecz powoda następujących wpłat: w dniu 30.04.2016 roku -1.564,79 zł, w dniu 29.05.2016 roku - 782,40 zł, w dniu 6.06.2016r- 782,40 zł, w dniu 27 czerwca 2016 roku - 782,40 zł, w dniu 12.07.2016 roku - 782,40 zł, w dniu 30 lipca 2016 roku - 782,40 zł, w dniu 5 sierpnia 2016 roku- 782.40 zł, w dniu 30.08.2016 roku — 782,40 zł, w dniu 30 września 2016 roku - 782,40 zł oraz w dniu 1.11.2016 roku 782,40 zł (kopie przelewów k. 282-291).

Powód przyznał, fakt zawarcia i zatwierdzenia układu oraz dat i wysokości kwot dokonanych przez układ (...): J. (...) spółka jawna wpłat.

W piśmie procesowym z dnia 9 listopada 2016 roku pełnomocnik powoda, w związku z dokonanymi powyżej wpłatami ograniczył żądanie pozwu i ostatecznie żądał zasądzenia od pozwanych solidarnie kwoty 76.770,15 zł z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 4.247,35 zł od dnia 01 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.874,07 zł od dnia 02 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.249,57 zł od dnia 07 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 105,27 zł od dnia 08 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.362,59 zł od dnia 09 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.546,91zł od dnia 13 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 8.392,42 zł od dnia 14 listopada 2013r, do dnia zapłaty,
- od kwoty 8.203,48 zł od dnia 15 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.495,46 zł od dnia 20 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 11.670,60 zł od dnia 21 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 7.939,91 zł od dnia 29 listopada 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.203,62 zł od dnia 05 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.345,25 zł od dnia 06 grudnia 2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 5.239,14 zł od dnia 21 maja 2015r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 2.894,50 zł od dnia 02 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty.

Powód podtrzymał żądanie zasądzenia od pozwanych solidarnie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i cofnął pozew w pozostałym zakresie. Podtrzymał także żądania zasądzenia zwrotu kosztów procesu za postępowanie apelacyjne.

Powód wskazał, w powołanym piśmie, że termin zapłaty wynika z daty wpływu danej kwoty na rachunek bankowy powódki. Spółka (...) dokonując przelewów nie wskazała za jaką fakturę płaci i dlatego zgodnie z art. 451 § 3 k.c. powód zaliczył wpłaty na poczet długu najdawniej wymagalnego, a w pierwszej kolejności na poczet odsetek ustawowych. Najdawniej wymagalną fakturą jest faktura z dnia 2.10.2013 r. nr (...)SP na kwotę 3,514,24 zł z terminem zapłaty do dnia 24; 10.2013 r. Na poczet w/w faktury powód zaliczył następujące wpłaty:

- w dniu 02.05,2016 r. kwotę 1.564,79 zł,
- w dniu 30.05,2016 r. kwotę 782,40 zł,
- w dniu 06.06.2016 r. kwotę 782,40 zł,
- w dniu 28.06.2016 r. kwotę 782,40 zł,

- w dniu 12.07.2016 r. kwotę 782,40 zł,

Aby uprościć obliczenia powód przyjął, że wszystkie w/w wpłaty były dokonane tego samego dnia tj. 2.05.2016 r. w łącznej kwocie 4.694,39 zł, co jest korzystne dla dłużnika. Odsetki ustawowe od kwoty 3.514,24 zł za okres od 23.10.2013 r. do 1.05.2016 r. tj. za 921 dni wynoszą kwotę 1.152,76 zł. W związku z powyższym wpłaty dokonane przez spółkę (...) w okresie od 2.05.2016 r. do 12.07.2016 r. w łącznej kwocie 4.694,39 zł powód zaliczył w całości na odsetki ustawowe w kwocie 1.152,76 zł oraz na spłatę w/w faktury w kwocie 3.514,24 zł. Z uwagi na powyższe, faktura nr (...)SP została spłacona w całości. Pozostałą kwotę 27,39 zł $\{ 4694,39 \text{ zł} - (1152,76 \text{ zł} + (...),24) \}$ powód zaliczył na poczet kolejnej najdawniej wymagalnej faktury.

Kolejną najdawniej wymagalną fakturą jest faktura z dnia 2.10.2013 r, nr (...)SP na kwotę 55,44 zł z terminem zapłaty do dnia 24.10.2013 r. Na poczet w/w faktury powód zaliczył następujące wpłaty:

- w dniu 12.07.2016 r. kwotę 782,40 zł (w części dotyczącej kwoty 27,39 zł),
- w dniu 01.08.2016 r. kwotę 782,40 zł.

Aby uprościć obliczenia powód przyjął, że wszystkie w/w wpłaty były dokonane tego samego dnia tj. 12.07.2016 r. w łącznej kwocie 809,79 zł, co jest korzystne dla dłużnika. Odsetki ustawowe od kwoty 55,44 zł za okres od 23.10.2013 r. do 11.07.2016 r. tj., za 99 i dni wynoszą kwotę 19,56 zł. W związku z powyższym wpłaty dokonane przez spółkę (...) w okresie od 12.07.2016 r. (w części dotyczącej kwoty 27,39 zł) do 1.08.2016 r. w łącznej kwocie 809,79 zł powód zaliczył w całości na odsetki ustawowe w kwocie 19,56 zł oraz na spłatę w/w faktury w kwocie 55,44 zł. Z uwagi na powyższe faktura nr (...)SP została spłacona w całości. Pozostałą kwotę 734,79 zł $\{ 809,79 \text{ zł} - (19,56 \text{ zł} + 55,44) \}$ powód zaliczył na poczet kolejnej najdawniej wymagalnej faktury.

Następną najdawniej wymagalną fakturą jest faktura z dnia 3.10.2013 r. nr (...) SP na kwotę 508,02 zł z terminem zapłaty do dnia 24.10.2013 r. Na poczet w/w faktury powód zaliczył wpłatę z dnia 01.08.2016 r. w kwocie 782,40 zł (w części dotyczącej kwoty 734,79 zł. Odsetki ustawowe od kwoty 508,02 zł za okres od 25.10.2013 r., do 31.07.2016 r. tj. za 1010 dni wynoszą kwotę 182,74 zł. W związku z powyższym wpłata dokonana przez spółkę (...) w dniu 1.08.2016 r. w kwocie 782,40 zł (w części dotyczącej kwoty 734,79 zł) została zaliczona przez powoda w całości na odsetki ustawowe w kwocie 182,74 zł oraz na spłatę w/w faktury w kwocie 508,02 zł. Z uwagi na powyższe faktura nr (...) została spłacona w całości. Pozostałą kwotę 44,03 zł $\{ 734,79 \text{ zł} - (182,74 \text{ zł} + 508,02) \}$ powód zaliczył na poczet kolejnej najdawniej wymagalnej faktury.

Kolejną najdawniej wymagalną fakturą jest faktura z dnia 3.10.2013 r. nr (...)SP na kwotę 4.462,76 zł z terminem zapłaty do dnia 25.10.2013 r. Na poczet w/w faktury powód zaliczył następujące wpłaty:

- w dniu 01.08.2016 r. kwotę 782,40 zł (w części dotyczącej kwoty 44,03 zł),
- w dniu 08.08.2016 r. kwotę 782,40 zł,
- w dniu 31.08.2016 r. kwotę 782,40 zł,

-w dniu 03.10.2016 r. kwotę 782,40 zł,

- w dniu 02.11.2016 r. kwotę 782,40 zł,

Aby uprościć obliczenia powód przyjął, że wszystkie w/w wpłaty były dokonane tego samego dnia tj. 1.08.2016 r. w łącznej kwocie 3.173,63 zł. Odsetki ustawowe od kwoty 4.462,76 zł za okres od 25.10.2013 r. do 31.07.2016 r. tj. za 1010 dni wynoszą kwotę 1.605,37 zł. W związku z powyższym dokonane wpłaty powód zaliczył w pierwszej kolejności na należne odsetki ustawowe a o pozostałą kwotę 1.568,26 $(3.173,63 \text{ zł} - 1.605,37 \text{ zł})$ umniejszyła dochodzone pozewem roszczenie za tę fakturę do kwoty 2.894,50 zł $(4.462,76 \text{ zł} - 1.568,26 \text{ zł})$ i zapłaty tej kwoty powód dochodzi z odsetkami od dnia 2.08.2016 r. do dnia zapłaty.

W rozpoznaniu apelacji pozwanych wyrokiem z dnia 27 stycznia 2017 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu zmienił wyrok w pkt. I w ten sposób, że zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 76.770, 14 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych wskazanych kwot, w zakresie przenoszącą powyższą kwotę zaskarżony wyrok w pkt. I uchylił i umorzył postępowanie; w pozostałej części apelację oddalił i zasądził solidarnie od pozwanych 5.400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Na skutek skargi kasacyjnej pozwanych wyrokiem z dnia 26 stycznia 2018 r. Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, zmiana wyroku wynikała z tego, że w odniesieniu do części dochodzonego roszczenia powód cofnął powództwo w związku z zapłatą części długu.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy nie nasuwały zastrzeżeń, poczynione one zostały przede wszystkim w oparciu o dokumenty urzędowe - wyrok wydany przez Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie IX GC 131/14 oraz wypisy z KRS, z których wynikało, że pozwani w dniu powstania wierzytelności zasądzonej w sprawie IX GC 131/14 byli współnikami pozwanej spółki jawnej w wymienionej sprawie. Ustalenia te Sąd Apelacyjny akceptuje w całości i przyjmuje za własne.

Pozwani w apelacji stawiali zarzut wadliwej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodów, wiązały z naruszeniem także art. 787 k.p.c. i twierdzili, że powód nie ma interesu prawnego w wytoczeniu powództwa przeciwko współnikom spółki jawnej, przeciwko której uzyskał on już tytuł wykonawczy.

Postawiony w ten sposób zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. nie był zrozumiały i nie mógł stanowić uzasadnionej podstawy do uwzględnienia apelacji. Pozwani nie wskazali, który z przeprowadzonych w sprawie dowodów został przez Sąd Okręgowy niewłaściwie oceniony. Tym samym nie podważyli poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, a temu winien służyć zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. W szczególności nie kwestionowali faktu wydania w sprawie (...) prawomocnego wyroku przeciwko spółce jawnej (...). J. B. oraz tego, że w dniu powstania wierzytelności objętej tym wyrokiem byli oni współnikami tej spółki.

Za bezprzedmiotowy, bo nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd Apelacyjny uznał zarzut naruszenia przepisu art. 787 k.p.c. Dotyczy on możliwości nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika i nie znajdował zastosowania w okolicznościach niniejszej sprawy.

Istotne było natomiast czy w oparciu o obowiązujące przepisy, powód może wystąpić przeciwko pozwanym, jako współnikom (...) J. (...) spółka jawna o zasądzenie kwot objętych wyrokiem wydanym przeciwko tej spółce w sprawie IX GC 131/14. Przyjąć należy, że zasada subsydiarnej odpowiedzialności współników spółki jawnej nie ogranicza wierzyciela w możliwości kierowania powództwa przeciwko współnikom, co wprost wynika z analizy art. 31 § 1 i 2 k.s.h. w powiązaniu z art. 22 § 2 k.s.h.

Rozważając natomiast sytuację prawną pozwanych powstałą w związku z zatwierdzeniem i wykonywaniem układu przez (...) J. (...) spółka jawna z siedzibą we W., stwierdzić należy, że zdarzenie to w świetle art. 291 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze (tj. Dz. U. z 2009 r. nr 75 poz. 1361 ze zm. dalej p.u.n.) miało znaczenie dla odpowiedzialności pozwanych

Zagadnienie to było przedmiotem wykładni Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 26 stycznia 2018 r. II CSK 468/17, którą na podstawie art. 398²⁰ k.p.c. Sąd Apelacyjny jest związany przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy.

Układ zawarty w postępowaniu upadłościowym jest zdarzeniem prawnym o szczególnym charakterze, innym niż czynność prawna. Za Sądem Najwyższym przyjąć należy, że zawarcie przez spółkę jawną układu wpływa na zakres

odpowiedzialności jej wspólników. Za takim stanowiskiem przemawiają argumenty płynące z analizy stosunku między zobowiązaniem spółki a zobowiązaniem wspólników w spółce jawnej. (...) spółki jawnej odpowiadają ex lege za cudzy dług. O podmiotowości spółki jawnej należy pamiętać przy interpretowaniu przepisów art. 22 § 2 w zw. z art. 31 k.s.h.

Według art. 22 § 2 k.s.h. każdy wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem, solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką (...) odpowiedzialność wspólników, o której mowa w art. 22 § 2 k.s.h., ma charakter gwarancyjny, służy przede wszystkim wzmocnieniu pozycji wierzycieli, którzy mają możliwość dodatkowego zaspokojenia, o ile egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna. Zasada solidarnej odpowiedzialności wspólników jest modyfikowana treścią art. 31 § 1 k.s.h., który stanowi, że wierzyciel spółki może prowadzić egzekucję z majątku wspólnika w przypadku, gdy egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (subsydiarna odpowiedzialność wspólnika). W płaszczyźnie postępowania egzekucyjnego regulację przyjętą w art. 31 k.s.h. uzupełnia art. 778¹ k.p.c. Mimo tego ograniczenia w zakresie egzekucji, wierzyciel jest uprawniony do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikowi, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna (art. 31 § 2 k.s.h.). Innymi słowy, okoliczność, że egzekucja z majątku spółki okaże się lub okazała się bezskuteczna nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności wspólników, jakie zapada w postępowaniu rozpoznawczym. Kwestia bezskuteczności egzekucji jest badana w postępowaniu o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, nie zaś w postępowaniu rozpoznawczym. Skoro - zgodnie z art. 31 § 2 k.s.h. - przepis art. 31 § 1 k.s.h. nie stanowi przeszkody do wniesienia powództwa przeciwko wspólnikom spółki jawnej, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna, to z perspektywy postępowania rozpoznawczego spółka i wspólnicy odpowiadają równorzędnie, a subsydiarność odpowiedzialności odnosi się jedynie do postępowania egzekucyjnego. Dlatego nie bez racji w doktrynie subsydiarność odpowiedzialności wspólnika określa się jako subsydiarność w zaspokojeniu.

Odpowiedzialność wspólników podlega także ocenie w kategoriach akcesoryjności względem długu spółki. Akcesoryjność charakteryzuje się istnieniem prawa głównego (wierzytelności) oraz prawa ubocznego (prawa zabezpieczającego), które jest podporządkowane prawu głównemu. Zakres i treść prawa ubocznego są determinowane przez zakres i treść prawa głównego. W nauce prawa prywatnego podkreśla się, że zarówno akcesoryjność, jak i solidarność bierna stanowią techniczne sposoby połączenia kilku praw (wierzytelności), które przysługują jednemu wierzycielowi względem kilku dłużników, przy czym wierzyciel jest uprawniony do jednorazowego otrzymania świadczenia. Akcesoryjność służy technicznemu uproszczeniu relacji między dwoma prawami. Zmiany, które odnoszą się do prawa głównego, rozciągają się automatycznie na prawo uboczne, co sprawia, że nie są do tego konieczne żadne dodatkowe akty. Akcesoryjność służy ponadto ochronie dłużnika ubocznego, który powinien odpowiadać tylko w takim zakresie, w jakim niezbędnym jest zabezpieczenie prawa głównego.

Zawarcie układu przez spółkę jawną, powoduje restrukturyzację jej zobowiązań, jako dłużnika. Przedmiotem restrukturyzacji nie są długi wspólnika spółki. Po uprawomocnieniu się układu, z mocy prawa ulegają umorzeniu postępowania egzekucyjne, prowadzone przeciwko upadłemu w celu zaspokojenia należności objętych układem (art. 295 ust. 1 p.u.n.). Jeżeli na podstawie układu dług spółki został rozłożony na raty lub termin jego spełnienia został przesunięty, to wierzyciel wprawdzie będzie mógł dochodzić zaspokojenia z majątku wspólnika jawnego, ale na warunkach wynikających z układu.

Mając na uwadze ten pogląd Sądu Najwyższego Sąd Apelacyjny przyjął, że po zawarciu przez spółkę jawną układu w postępowaniu upadłościowym wierzyciel, tj. powód był uprawniony do dochodzenia od wspólnika jawnego roszczenia, jednak tylko w zakresie odpowiadającym zrestrukturyzowanemu zobowiązaniu spółki.

Sytuacja uległa jednak zmianie, bowiem według stanowiska powoda dłużniczka - (...) R. (...) spółka jawna od uprawomocnienia się układu wykonała układ jedynie w 57%, dlatego powód zwrócił się z wnioskiem do Sądu o uchylenie układu.

W związku z tym na wniosek powoda postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2018 r. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. postępowanie w sprawie zawiesił do czasu rozstrzygnięcia wniosku wierzyciela (powoda) o uchylenie układu zawartego 2 lutego 2016 r. w sprawie XI GUp 10/14 Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P..

Z uwagi na fakt, że postanowieniem z dnia 27 lipca 2018 r. wdanym w sprawie (...) z wniosku innego wierzyciela, uchylony został układ zawarty 2 lutego 2016 r. na zgromadzeniu wierzycieli (...) R. B. sp.j. we W., Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 maja 2019 r. postanowił o podjęciu postępowania (k. 448 – 450) .

W zmienionej sytuacji prawnej nachodziła podstawa do odpowiedzialności pozwanych, (art. 31 § 1 i 2 k.s.h. w powiązaniu z art. 22 § 2 k.s.h.)za cały niespłacony przez spółkę (...) dług.

Pismem z dnia 3 kwietnia 2018 r. powód wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki 64.753,55 zł z ustawowymi odsetkami 354,39 zł od 07.11.2013 r., 105,27 zł od 08.11.2013 r. 4.362,59 zł od 09.11.2013 r., 3.546,91 zł od 13.11.2013 r., 8.392,42 zł od 14.11.2013 r., 8.203,48 zł od 15.11.2013 r, 4.495,46 zł od 20.11.2013 r., 11.670,60 zł od 21.11.2013 r., 7.939,91zł od 29.11.2013 r., 3.203,62 zł od 05.12.2013 r., 4.345,25 zł od 06.12.2015 r., 5239,14 zł od 21.05.2015 r., 2894,50 zł od 02.08.2016 r. i cofnął powództwo w zakresie przekraczającym wskazaną sumę. Wyjaśnił, że od 9 listopada 2016 r. do 12 marca 2018 r. na poczet dochodzonego roszczenia wpłacona została kwota 12.016, 60 zł, która zaliczona została na poczet roszczenia głównego.

W piśmie z dnia 2 lipca 2019 r. pozwany R. B. (1) twierdził, że dokonał kolejnych wpłat, wnosił o ich rozliczenie i mediację ze stroną powodową. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 4 lipca 2019 r. pełnomocnik powódki domagał zakończenia postępowania i wnosił o nieuwzględnienie wpłat dokonanych po 3 kwietnia 2018 r. z uwagi na niemożność ich zweryfikowania oraz niezwłocznego dokonania stosownych rozliczeń.

Sąd Apelacyjny uznał, że pozwany nie wykazał bezspornie, że zobowiązanie, po wydaniu wyroku, zostało spełnione w zakresie większym niż to wynika z pisma procesowego powoda, w którym cofnął w części powództwo i ograniczył roszczenie do kwoty 64.753,55 z ustawowymi odsetkami.

Wobec tego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 64.753,55 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 354,39 zł od 07.11.2013 r., 105,27 zł od 08.11.2013 r. 4.362,59 zł od 09.11.2013 r., 3.546,91 zł od 13.11.2013 r., 8.392,42 zł od 14.11.2013 r., 8.203,48 zł od 15.11.2013 r, 4.495,46 zł od 20.11.2013 r., 11.670,60 zł od 21.11.2013 r., 7.939,91zł od 29.11.2013 r., 3.203,62 zł od 05.12.2013 r., 4.345,25 zł od 06.12.2015 r., 5239,14 zł od 21.05.2015 r., 2894,50 zł od 02.08.2016 r.;

W zakresie przenoszącym wyżej wymienioną kwotę Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok uchylił na podstawie art. 386 § 3 k.p.c. i postępowanie umorzył (art. 355 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c.). W pozostałej części na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka w toku procesu poniosła następujące koszty: kosztami postępowania apelacyjnego (5400 zł oraz 4050 zł), kasacyjnego (4050 zł) oraz koszty dojazdu na rozprawy apelacyjne pełnomocnika w kwocie 300 zł, (po 100 zł za każdy dojazd, 60 km w jedną stronę, samochodem o poj. silnika pow. 900 cm³) tj. łącznie 13.800 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego powoda w postępowaniu apelacyjnym kasacyjnym została określona na podstawie § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2, 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłaty za czynności adwokackie (DZ. U z 2015r. poz. 1800 ze zm.).

Ryszard Marchwicki Elżbieta Fijałkowska Maciej Agaciński

--	--	--